

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ ΜΕ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

«Κολυμπώντας» και «Γη που χάνεται»

ΤΟΥ
**ΜΗΝΑ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ,**
βιολόγου

**ΚΟΛΥΜΠΩΝΤΑΣ,
ΤΖΟΥΛΙ ΟΤΣΟΥΚΑ,**

Εκδόσεις Πατάκη

Η συγγραφέας: Η Τζούλι Οτσοούκα (1962) γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Καλιφόρνια, από γονείς ιαπωνικής καταγωγής, και ζει στη Νέα Υόρκη. Προτού στραφεί στη μυθοπλασία, στα τριάντα της, ασχολήθηκε για αρκετά

χρόνια με τη ζωγραφική. Τα δύο πρώτα μυθιστορήματά της, *When the Emperor Was Divine* (2002) και *The Buddha in the Attic* (2013), έτυχαν θερμής υποδοχής διεθνώς. Έχει τιμηθεί με το Βραβείο PEN/Faulkner, το Asian American Literary Award, το γαλλικό Prix Femina Etranger και την υποτροφία του Ιδρύματος Κολυμπούν «εκεί κάτω», άγνωστοι μεταξύ αγνώστων. Το μόνο που μοιράζονται είναι η ρουτίνα του καθενός (αργή, μεσαία, γρήγορη λωρίδα), ίσως και η ανακούφιση των ηρωικών ή απογευματινών επαναλήψεων. Ώσπου κάποια μέρα, μια ρωγμή κάνει την εμφάνισή της στον πυθμένα της πιάνας και τους πετά συλλήβδην πίσω στον αμείλικτο εξωτερικό κόσμο...

Μία από τις κολυμβήτριες είναι η Άλις, η μήμη της οποίας έχει επίσης αρχίσει

να παρουσιάζει ρωγμές. Όταν δεν έχει τη συντροφιά των άλλων κολυμβητών και τη ρουτίνα των καθημερινών διαδρομών, βυθίζεται στην αναστάτωση και στο χάος, καθηλωμένη από τις αναμνήσεις της παιδικής της ηλικίας στο στρατόπεδο συγκέντρωσης των Ιαπώνων της Αμερικής, όπου πέρασε τα χρόνια του Β Παγκοσμίου Πολέμου, και του παιδιού που έχασε μετά τη γέννα, ενώ η κόρη της, που φτάνει πολύ αργά, ψάχνει τον δικό της δρόμο ανάμεσα στις ρωγμές της αγάπης. Ένα μυθιστόρημα για την «άνοια».

**ΓΗ ΠΟΥ ΧΑΝΕΤΑΙ,
ΤΖΟΥΛΙΑ ΦΙΛΙΠΣ,
Μεταίχμιο**

Η συγγραφέας: Η Julia Phillips (Τζούλια Φίλιπς, 1989) είναι υπότροφος Φούλμπραϊτ. Κείμενά της έχουν δημοσιευτεί

σε τους *New York Times*, στο *Atlantic*, στην *Paris Review*. Ζει στο Μπρούκλιν. Το *Γη που χάνεται* είναι το πρώτο της μυθιστόρημα.

Ένα αυγουσιτάτικο απόγευμα, δύο κορίτσια - αδελφές, οκτώ και έντεκα ετών - εξαφανίζονται από μια ακτή της χερσονήσου Καμτσάτκα, του βορειοανατολικού άκρου της Ρωσίας. Τις εβδομάδες, κι ύστερα τους μήνες, που ακολουθούν η έρευνα της αστυνομίας αποδεικνύεται άκαρπη. Απόηχοι της εξαφάνισης αντηχούν απ' άκρη σ' άκρη μιας σφικτά δεμένης κοινότητας, με τον φόβο και την απώλεια να ταλανίζουν τις γυναίκες που ανήκουν σ' αυτήν.

Με σκηνικό την απομακρυσμένη σιβηρική χερσόνησο της Καμτσάτκα η *Γη που χάνεται* διεισδύει με εκπληκτική συναι-

σθηματική ακρίβεια στον κόσμο ενός συνόλου θαυμάσια σκιαγραφημένων χαρακτήρων που τους συνδέει ένα αδιανότο έγκλημα. Η συγγραφέας πλάθει εικόνες σκληρής ομορφιάς και μεταφέρει τους αναγνώστες σε μια περιοχή τόσο παράξενη, όσο και σαγηνευτική, όπου οι κοινωνικές και εθνοτικές εντάσεις σιγοβράζουν από καιρό και όπου οι ξένοι συχνά είναι οι πρώτοι που θα κατηγορηθούν.

Το αριστοτεχνικό αυτό μυθιστόρημα, γραμμένο με ενσυναίσθηση και φαντασία, διερευνά τους περίπλοκους οικογενειακούς και κοινοτικούς δεσμούς σε μια Ρωσία διαφορετική από οτιδήποτε έχουμε δει ώς τώρα, και καθλώνει τον αναγνώστη.

Ένα μυθιστόρημα που μας ταξιδεύει στην άγνωστη για μας χερσόνησο της Καμτσάτκα στη μετασοβιετική Ρωσία.